

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 634/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti upovedomeniam Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/2 Gpt 133/25/1000-24 z 18. augusta 2025, č. k. IV/2 Gpt 182/25/1000-9, č. k. IV/2 Gpt 183/25/1000-9 a príkazom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/2 Gpt 133/25/1000-19 z 31. júla 2025, č. k. IV/2 Gpt 182/25/1000-6 a č. k. IV/2 Gpt 183/25/1000-6 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 14. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj svojho práva podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd upovedomeniami generálnej prokuratúry č. k. IV/2 Gpt 133/25/1000-24, č. k. IV/2 Gpt 182/25/1000-9, č. k. IV/2 Gpt 183/25/1000-9 a príkazmi generálnej prokuratúry č. k. IV/2 Gpt 133/25/1000-19, č. k. IV/2 Gpt 182/25/1000-6 a č. k. IV/2 Gpt 183/25/1000-6. Ústavnému súdu navrhuje tieto upovedomenia a príkazy zrušiť a vrátiť vec sťažovateľa generálnej prokuratúre na nové konanie. Zároveň žiada o priznanie primeraného finančného zadostučinenia a ustanovenie právneho zástupcu na účely jeho zastupovania v konaní pred ústavným súdom.
2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľ je iniciátorom vedeného trestného konania a zároveň poškodenou osobou vo veci trestného činu krádeže, a to na základe podaného trestného oznámenia, ktoré adresoval orgánom činným v trestnom konaní. Sťažovateľ objasňuje, že v postupe orgánov činných v trestnom konaní v jeho trestnej veci videl zreteľné

pochybenia týkajúce sa otázky ustálenia spôsobenej škody a vzhľadom na pocit nedostatku nestrannosti dotknutých orgánov činných v trestnom konaní požiadal generálnu prokuratúru o odňatie jeho všetkých súvisiacich trestných vecí a ich prikázanie „*inému kraju*“ podľa § 23 Trestného poriadku. Jednotlivými príkazmi generálnej prokuratúry nebolo návrhu sťažovateľa vyhovené a veci neboli Krajskej prokuratúre v Košiciach a Okresnej prokuratúre Košice I odňaté. Takýto postup sťažovateľ považoval za nesprávny a arbitrárny, keď podľa jeho vyjadrenia generálna prokuratúra ignorovala dôkazy obsiahnuté v príslušnom spise a vychádzala zo skutkového omylu, preto uplatnenými podnetmi požiadal o preskúmanie označených príkazov. Napadnutými upovedomeniami mu generálna prokuratúra oznámila, že procesné rozhodnutie alebo stanovisko generálneho prokurátora je konečné a nepreskúmateľné nadriadeným orgánom, keďže generálny prokurátor nemá nadriadeného prokurátora. Takýto postup sťažovateľ považuje za odopretie možnosti nápravy v rámci sústavy prokuratúry a porušenie svojho práva na účinný prostriedok nápravy.

3. Sťažovateľ je tak toho názoru, že označenými príkazmi a upovedomeniami generálnej prokuratúry došlo k porušeniu jeho označených práv.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou primárnej argumentácie ústavnej sťažnosti sťažovateľa je jeho nespokojnosť s postupom orgánov činných v trestnom konaní pri ustálení výšky škody, ktorá mala byť spôsobená vyšetrouvanou trestnou činnosťou. Sťažovateľ totiž sám uvádza, že vyčíslenie spôsobenej škody, tak ako ju ustálili orgány činné v trestnom konaní, je podľa neho nesprávne a tento podľa sťažovateľa nesprávny postup vzbudil jeho pochybnosti o nestrannosti konajúcich orgánov.

5. Ústavný súd hneď v úvode pripomína, že trestné konanie je od svojho začiatku až po jeho koniec proces, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií pre ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdov naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietať pochybenia znamenajúce porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ak tieto pochybenia neboli odstránené v priebehu samotného trestného konania. Pokiaľ by ústavný súd na túto skutočnosť neprihliadal, poprel by účel a zmysel opravných prostriedkov v trestnom konaní, ktorým je okrem iného aj náprava pochybení vo veci konajúcich orgánov verejnej moci (orgánov činných v trestnom konaní a súdov).

6. Ústavný súd poukazuje na § 46 a nasl. Trestného poriadku, ktoré definujú osobu poškodeného a zakotvujú jeho oprávnenia, prostredníctvom ktorých sa môže podieľať na vedenom trestnom konaní, a to aj z hľadiska preukazovania spôsobenej škody a v tomto smere vykonávaného dokazovania, ktoré sa neobmedzuje iba na štádium predsúdneho konania, ale je realizované aj v etape súdneho konania. V zmysle § 46 ods. 1 Trestného poriadku má totiž poškodený (okrem iného) právo uplatniť nárok na náhradu škody, robiť návrhy na vykonanie dôkazov alebo na ich doplnenie, predkladať dôkazy, nazerať do spisov a preštudovať ich, zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní a na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní alebo o dohode o priznaní viny a prijatí trestu, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, má právo záverečnej reči a právo podávať opravné prostriedky v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

7. Z citovaných ustanovení Trestného poriadku vyplýva, že skutočnosti namietané sťažovateľom (jeho tvrdenia o nesprávnom výšky škody dosiaľ ustálené orgánmi činnými v trestnom konaní v predsúdnom konaní) môže sťažovateľ predostierať a domáhať sa určenia správnej výšky spôsobenej škody v rámci svojich návrhov na vykonanie dokazovania a aj prostredníctvom opravných prostriedkov, ktoré mu Trestný poriadok priznáva. Rovnako tak môže uplatňovať v štádiu súdneho konania svoje námietky o nedostatku nestrannosti orgánov činných v trestnom konaní, ktoré realizovali predsúdne konanie.

8. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľ má v systéme trestného konania k dispozícii účinné prostriedky na dosiahnutie ochrany svojich práv. Za týchto okolností nie je dôvod, aby ústavný súd vstupoval v danej fáze do prebiehajúceho trestného konania vo veci sťažovateľa a neprípustne si tak predčasne uzurpoval právomoc orgánov verejnej moci zúčastňujúcich sa na vedenom trestnom konaní. Ústavný súd pripomína, že nevyužitie označenej možnosti ochrany práv sťažovateľa nemožno nahradzovať ústavnou sťažnosťou podanou ústavnému súdu, ktorý môže konať len vtedy, ak fyzická osoba alebo právnická osoba nemá inú možnosť účinnej ochrany svojich práv (čl. 127 ods. 1 ústavy).

9. Nad rámec ústavný súd dodáva, že priamo ustanovenia Trestného poriadku upravujúce inštitút príkazu vylučujú možnosť uplatniť proti vydanému príkazu opravný prostriedok (§ 181 ods. 3 Trestného poriadku). Za takých okolností u sťažovateľa, ktorý sa nestotožnil s príkazmi generálnej prokuratúry o neodňatí veci a žiadal o ich preskúmanie, sa jeho tvrdenia o odňatí prostriedku nápravy javia na prvý pohľad ako neopodstatnené. Treba tiež povedať, že aj samotný zákon o prokuratúre (§ 31 ods. 5) nepripúšťa možnosť domáhať sa postupom podľa tohto zákona (podnetom) preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného v trestnom konaní a preskúmania zákonnosti postupu prokurátora v trestnom konaní.

10. Vychádzajúc zo všetkých uvedených čiastkových záverov, ústavný súd vyhodnotil ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako neprípustnú a ako takú ju podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietol.

III.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom

11. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiadá, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015).

12. Ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade u sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z výsledku posúdenia ústavnej sťažnosti ústavným súdom je zrejme, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015, II. ÚS 193/2020). Keďže nebol splnený jeden z nevyhnutných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní

pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel.

13. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu